

**Moskva ja kogu Venemaa patriarhi KIRILLUSE
Paasaläkitus ülemhinge karjastele, karjastele, diakonitele, munga elupidajatele
ja kõigile Vene Õigeusu Kiriku ustavatele lastele**

**Issandas armastatud kaasvennad ülemhinge karjased,
austatud preestrid ja diakonid, jumalakartlikud mungad ja nunnad,
kallid vennad ja õed!**

Rõõmuga tervitan Teid iidse ja samas igal ajal uudse ning elukinnitava
võiduhüüdega:

KRISTUS ON ÜLESTÕUSNUD!

Selles tõeliselt eluandvate sõnade imelises kooskõlas on meie usu alus, lootuse and,
armastuse allikas.

Veel eile kurvastasime koos Issanda jüngritega oma armastatud Õpetaja surma
pärast, aga täna võidutseme koos kogu maailmaga, nähtava ja nähtamatuga: „*Sest
Kristus, see igavene rõõm, on surnuist ülestõusnud*“ (Paasapäha kaanon). Veel eile
tundus, et on kadunud pääsemise viimne lootus, aga täna oleme leidnud kindla
lootuse igavesele elule *Jumalariigi loojaminemata päeval*. Veel eile kummitas
kaduvuse vaim loodu kohal, pannes kahtluse alla üldse kogu maise elu mõtte, aga
täna kuulutame kõigile ja igaühele suurest Elu võidust surma üle.

Rääkides selle ammusel, kuid iga kristlase jaoks alati lähedasel ööl toimunud ime
tähtsusest, osutab Jumalast inspireeritud apostel Paulus otsesõnu, et see sündmus on
meie usu jaoks kõige olulisem. Sest „*kui Kristus ei ole üles tõusnud, siis tähendab
see, et ka meie jutlus on tühine ja ka teie usk on tühine.*“ (1 Ko. 15, 14). Issanda
Paasa – see on ristiusu südamik ja äravõitmatu vägi: Moskva püha piiskop Filareti
sõnul ta *loob lootuse, puhub lõkkele armastuse, tiivustab palvet, toob alla Jumala
armu, valgustab tarkust, hävitab igasuguse viletsuse ja isegi surma enese, annab
elule elususe, teeb õndsuse mitte unistuseks vaid tõsioluks, teeb auhiilguse mitte
kummituseks vaid igavese valguse igaveseks välgusähvatusse, mis valgustab kõike ja
ei hävita kedagi* (Sõna pühal Paasapäeval 1826.a.).

Usuga Kristuse surnuist ülestõusmisesse on lahutamatult seotud ka Kiriku usk
sellesse, et lihakssaanud Jumala Poeg, lunastades inimkonna, murdes katki patu ja
surma ahelad, kinkis meile tõelise vaimuliku vabaduse ja rõõmu oma Loojaga
taasühinemisest. Selle Päästja hindamatu kingituse osasaajad oleme täiel määral meie
kõik, kes sellel valgust kiirgaval ööl oleme kogunenud õigeusu kirikutesse, et püha
Johannes Kuldsuu sõnul *nautida usu pidu*.

Paasa on Päästja okkalise tee kulminatsioon, mis sai kroonitud läbi kannatuste ja
Kolgata ohvri. Pole juhuslik, et pühade isade teostes ja liturgilistes tekstides
nimetatakse Kristust paljudes kohtades „meie pääsemise töö alusepanijaks“. „*Sest
Ma olen teile eeskuju andnud*“ (Jh. 13, 15), ütleb Issand jüngritele ja kutsub meid
kõiki järgima Tema elu eeskuju.

Ent kuidas me saaksime jäljendada Päästjat? Milline saab olla meie vägitöö
arvestades kaasaegset eluolu? Kui me täna kasutame seda sõna – vägitöö, siis sageli

kerkib inimeste teadvusse mingi legendaarse sõjamehe kuju, ajaloolise tegelase või mineviku kuulsa kangelase kuju. Kuid vägitöö mõte pole üldsegi suure kuulsuse või üldise tunnustuse saavutamises. Vägitöö kaudu, mis on alati seotud sisemise sunni ja enesepiirangutega, on meil võimalus kogeda, milline on tõeline ja täiuslik armastus, sest iga vägitöö aluseks olev ohvrimeelsus, ongi armastuse kõrgeim väljendus.

Issand on meid kutsunud tegusa armastuse vägitöö juurde, mis väljendub ennastsalgavas ligimeseteenimises, ning eelkõige nende teenimises, kes eriti vajavad meie tuge: kannatavate, haigete, üksildaste, meelt heitvate. Kui see elu seadus, mida nii selgelt ilmutas ja väljendas oma maises elus meie Päästja, saab enamiku pärisosaks, siis saavad inimesed tõeliselt õnnelikeks. Sest on ju nii, et teenides teisi, saab inimene ise palju rohkem kui ta ära annab: Issand ise tuleb siis tema südamesse ning läbi Jumaliku armu osaduse muutub kogu inimelu. Nagu pole olemas pühadust ilma tööta, nagu pole Ülestõusmist ilma Kolgatata, nõnda pole ka ilma vägitöota võimalik isiksuse tõeline vaimulik-kõlbeline muutumine.

Kui aga vägitöö saab mitte ainult üksikisiku vaid terve rahva elu sisuks, kui püüdluses kõrgema poole ühinevad miljonite inimeste südamed, kes on valmis kaitsma oma kodumaad, seisma kõrgete ideaalide ja väärtuste eest, siis sünnivad tõesti imelised ja formaalloogika seisukohast seletamatud asjad. Selline rahvas saavutab vaimselt sellise tugevuse, mida murda ei õnnestu mingitel hädadel ega vaenlastel. Nende sõnade õigsuse eredaks tõestuseks on võit Teises Maailmasõjas, mis saavutati meie rahva ennastsalgava vägitöö kaudu. Selle olulise sündmuse 70. aastapäeva tähistame sel aastal.

Muredes ja kiusatustes oleme kutsunud säilitama rahulikkust ja kartmatust, sest meile on antud suured ja aulised töötused võiduks kurjuse üle. Kas meie peaksime masenduma ja meelt heitma! Me moodustame Kristuse Kiriku, mida Issanda tõesõna järgi ei suuda ära võita isegi *põrgu väravad* (Mt. 16, 18), ja meie kohta tunnistab jumalik Ilmutusraamat, ette kuulutades: „*Jumal pühib ära iga pisara nende silmist ning surma ei ole enam, ega leinamist ega kisendamist, ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud*“ (Ilm. 21, 4).

Ülipühitsetud kaasvennad ülemhingekarjased, austatud isad, kallid vennad ja õed, palvelikult soovin Teile kõigile vaimujõudu ja usukindlust, rahu ja vähenematut rõõmu surma äravõitnud Issandas. Läbi imbudes Kristuse ülestõusmise valgusest ning saades osa paasapäeva ime saladusest, jagagem oma pühaderõõmu ligimeste ja kaugematega, tunnistades kõikidele hauast ülestõusnud Päästjast.

Soojendagu ja lohutagu meid kõigil elupäevadel, andku tõelist olemise rõõmu ning hingestagu meid heategudele paasapäeva tervituse leegitsevad sõnad:

**KRISTUS ON ÜLESTÕUSNUD!
TÕESTI ON KRISTUS ÜLESTÕUSNUD!**

MOSKVA JA KOGU VENEMAA PATRIARH

Moskva,
Kristuse Paasa,
2015.a.